

دکتر سیدمهدی نورایی '
دکتر سیدعلیرضا سجادی '
دکتر رضا ملکزاده*'
دکتر محمد علی محققی'
دکتر علیرضا موسوی جراحی'
دکتر آناهیتا قربانی '
دکتر دونالد پارکین "

 مرکر تحقیقات گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران
 مرکز تحقیقات سرطان، دانشگاه علوم پزشکی تهران
 دپارتمان اپیدمیولوژی توصیفی، آژانس بینالمللی تحقیقات سرطان لیون فرانسه

* نـشانی: تهـران، خیابـان کـارگر شـمالی، بیمارسـتان دکتـر شـریعتی، مرکـز تحقیقـات گـوارش و کبـد، تلفـن: ۸۸۰۱۹۰۸، نمـابر: ۸۸۰۳۲٤۸۱

پست الکترونیک: malek@ams.ac.ir

● مقالات تحقيقي

رخداد سرطان در ایران، یک تخمین بینالمللی

چکیده

در طی قرن گذشته رخداد بیماریها به دلیل ارتقای سطح اقتصادی و اجتماعی جوامع و بالتبع تغییر عوامل خطرساز به طور جدی تغییر یافتهاست. کاهش میزان بروز بیماری عفونی و افزایش رخداد بیماریهای غیرواگیر و حوادث، مهمترین وجه این تغییرات میباشد که به ویژه کشورهای در حال توسعه را تحت تأثیر قرار داده است. در حال حاضر سرطانها دومین علت مرضی مرگومیر در کشور میباشند. کنترل و کاهش بار این نوع از بیماریها با تدوین و اجرای برنامه ملی کنترل سرطان امکانپذیر است، اما برای تدوین این برنامه دسترسی به اطلاعات معتبر و مستند ضروری است. این اطلاعات تنها از طریق ثبت سرطان حاصل میگردد. این مقاله به ارایه اطلاعات حاصل از ثبت جمعیتی سرطان در پنج استان کشور و نیز تخمین رخداد آن در کل کشور در GLOBOCAN به عنوان یک مرجع بینالمللی بروز سرطانها پرداخته است.

با استفاده از روشهای آماری و تعیین میانگین ساده از بروز سرطان در استانهای اردبیل، گلستان، مازندران، کرمان و کلانشهر تهران براساس سن و جنس بروز تخمین در سطح کشور تعیین گردید.

هر ساله دست کم ۵۰۸۲۰ مورد جدید سرطان در ایران رخ میدهد که ۵۳٪ آنان را مردان تشکیل میدهند. میزان استاندارد شده سنی (ASR) برای مردان ۱۱۶/۸ و برای زنان ۹۳/۱ در هر صد هزار نفر میباشد.

پنج ناحیه اصلی درگیر براساس ASR در مردان، معده (۲۶/۱)، مری (۱۷/۶)، کولورکتال (۸/۲)، مثانه (۸) و لوکمی (۴/۸) و در زنان پستان (۱۷/۱)، مری (۱۴/۴)، معده (۱۱/۱)، کولورکتال (۴/۷) و رحم (۴/۵) بود.

واژگان کلیدی: سرطان، بروز سرطان، ثبت سرطان جمعیتی، ایران

مقدمه

جهان در طی قرن گذشته شاهد تغییرات جدی در رخداد بیماریها بوده است. کاهش بار بیماریهای واگیر و افزایش میزانهای بروز و شیوع و مرگومیر ناشی از بیماریهای غیرواگیر و مزمن و نیز حوادث شاخص ترین وجه این تغییرات بودهاست. نکته قابل تأمل در مورد این تغییرات آن میباشد که این امر مختص کشورهای توسعه یافته نبوده و کشورهای در حال توسعه نیز به نحو چشمگیری تحت تأثیر این تغییرات قرار گرفتهاند [۱].

به طور مثال، ایران کشوری در حال توسعه می باشد که پس از انقلاب اسلامی شاخصهای اقتصادی _اجتماعی آن به نحو چشم گیری بهبود یافتهاست [۲]. افزایش نرخ سواد به میزان ۲۱٪، شهرنشینی تا ۱۵٪ و امید به زندگی تا ۱۰ سال از جمله شاخص های بهبود وضعیت اقتصادی اجتماعی جامعه میباشد. این تغییرات که به طور عمده ناشی از موفقیت در افزایش پوشش و ارایه خدمات بهداشتی- درمانی بالغ بر ۹۰٪ از جمعیت میباشد، بر الگوی رخداد بیماریها تأثیر جدی گذاشته است. آخرین گـزارشهـای منتـشر شـده توسـط وزارت بهداشت بیانگر آن است که بالغ بر ۷۰٪ مرگومیرها در کشور ناشی از بیماریهای قلبی و عروقی، سوانح و سرطانها میباشد در حالی که فقط کمتر از ۵٪ موارد مرگومیر را بیماری های عفونی یا انگلی تشکیل مى دهند [٣]. لذا شناخت الگوى تغييرات بروز سرطانها بهعنوان دومین عامل مرگومیر مرضی در کشور کاملاً ضروری می باشد و

تنها راه ممکن جهت ارایه تصویری واضح از روند این تغییرات اجرای سیستم ثبت سرطان میباشد.

به دلیل فقدان اطلاعات معتبر و کافی، آژانس بین المللی تحقیقات سرطان که هر ساله گزارش جامعی در مورد بروز سرطان در جهان را تهیه مینماید، در گزارشهای ادواری خود تحت عنوان GLOBOCAN، آمار بروز سرطان در کشور را براساس میزانهای بروز کشورهای مجاور محاسبه می نمود.

در سال ۲۰۰۲ و ۲۰۰۳ دو مجموعـه گزارشهای مربوط به نتایج ثبت سرطان در کشور در منابع علمی جهان منتشر گردید که مورد استفاده آژانس بینالمللی تحقیقات سرطان جهت تخمین بار سرطان در ایران قرار گرفت [۴، ۵]. این مقاله نتایج حاصل از اولین تخمین رخداد سرطان و مرگومیر ناشی از آن در کشور براساس میزانهای بروز داخـل کـشور را بیان مـینمایـد کـه در داخـل کـشور را بیان مـینمایـد کـه در استفاده قرار گرفته است [۶].

روش کار

جمع آوری اطلاعات: دو مجموعه اطلاعات مستقل از یک دیگر که بر مبنای ثبت جمعیتی سرطان گردآوری شده بودند مورد استفاده قرار گرفتند.

اولین سری دادهها مربوط به ثبت جمعیتی سرطان در طی یک دوره ۴ ساله ۱۹۹۹–۱۹۹۶ در استان اردبیل [۴] و ۲۰۰۰–۱۹۹۶ در استانهای گلستان، مازندران و کرمان بوده است که توسط مرکز

تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد دانشگاه علوم پزشکی تهران با همکاری دانشگاههای مربوطه و آژانس بین المللی تحقیقات سرطان اجرا گردید. در این سری مطالعات اطلاعـات مربوط به بیماران جدید دچار سرطان از کلیـه منابع اطلاعاتی ممکن چون مراکز پاتولوژی، بیمارستانها، مطبها (خصوصی و دولتـی) و مراکز ثبت فوت گردآوری گردیـد. همچنـین اطلاعات بیماران ارجاع شده به اسـتانهای مجاور چون آذربایجان و مشهد و تهـران نیـز مجاوری گردیدنـد. ایـن اطلاعـات پـس از گـردآوری گردیدنـد ایـن اطلاعـات پـس از خدف موارد تکراری مـورد تجزیـه و تحلیـل خذف موارد تکراری مـورد تجزیـه و تحلیـل قرار گرفت.

دومین سری دادهها مربوط به ثبت جمعیت سرطان در کلان شهر تهران میباشد [۵]. این اطلاعات توسط مرکز تحقیقات سرطان دانشگاه علوم پزشکی تهران جمع آوری گردید که کامل ترین آن در زمان محاسبه نتایج مربوط به سال ۱۹۹۷

روشهای آماری: جمعیت محاسبه شده معادل ۱۳/۱۹۴/۴۲۴ نفر (۲۲٪ کل جمعیت کشور) بود (جدول ۱).

یک میانگین ساده از بروز سرطانها در ایس یک میانگین ساده از بروز سرطانها در ایس پنج استان برای ۲۵ ناحیه مختلف (براساس ۵-۵۲)، جنس و گروههای سنی (۱۴-۰، ۴۴–۱۵، ۴۵–۵۴، ۴۵–۵۴، ۴۵–۵۴، محاسبه گردید. تعداد موارد سرطان در سال ۲۰۰۲ (براساس ناحیه درگیر، جنس و گروههای سنی) براساس جمعیت تخمینی سال ۲۰۰۲ ایران تعیین شد [۷].

مرگومیر

محاسبه مرگومیر براساس تعداد موارد جدید (بر مبنای ناحیه درگیر، جنس و گروههای سنی) و تخمین میزان بقا بود. مرگومیر برای یک ناحیه درگیر و گروه سنی از رابطه بین بروز و احتمال مرگومیر ناشی از بیماری با توجه به فرمول زیر محاسبه گردید [۸]:

M=I[K-Si]

Sj= relative survival at year j of follow up K= constant depending on j باید توجه نمود هنگامی که میزان بقای Δ ساله مورد استفاده قرار می گیرد، این میزان ثابت بسیار نزدیک به یک خواهد بود [۸]. مشترک انجام پذیرفت چرا که مطالعات نشان دادهاند که در صورتی که سایر عوامل مؤثر بر بقا به میزان کافی کنترل گردند، جنس اثر بسیار کمی بر روی میزان بقا خواهد داشت [۹].

در زمان محاسبه این ارقام متأسفانه هیچ گونه اطلاعاتی در مورد میزان بقای ناشی از سرطانها حاصل از مطالعات جمعیتی سرطان در کشور در دسترس نبود. لذا برای محاسبه بقا اطلاعات مربوط به کشورهای در حال توسعه از مأخذ cancer survival in استفاده شد [۱۰].

همچنین اطلاعات مربوط به کشورهای فیلیپین، تایلند و هند برای تمامی نواحی درگیر نیز مورد توجه قرار گرفتند.

تايج

حداقل هـ ر ساله ۵۰۸۲۰ مـ ورد جدیـ د سرطان در ایران رخ می دهد که ۵۳٪ آنان را مردان تشکیل مـی دهنـ د (جـ دول ۲). میـزان استاندارد شـ ده سـنی (ASR) بـ رای مـ ردان ۱۸۶۸ و برای زنان ۹۳/۱ در هـ ر صـد هـ زار نفر می باشد. با توجه به بروز اسـتاندارد شـ ده سنی، ایران دارای رتبه ۱۳۴۴ و ۱۳۴۳ به ترتیب در زنان و مردان در دنیا می باشد. شایع تـ رین ارگان درگیر در هر دو جنس دستگاه گـ وارش می باشد که به تنهـ ایی بـ الغ بـ ر ۸۳٪ مـ وارد رخداد سرطان را تشکیل می دهد.

پنج ناحیه اصلی درگیر براساس ASR در مردان و زنان به شرح ذیل میباشد: (شکل۱-الف و ۱-ب)

 $م - (x^2)$ ، محده (۲۶/۱)، محری (۱۷/۶)، کولور کتال (۸/۲)، مثانه (۸) و لوکمی (۴/۸) (x^2) ن میده (x^2) ن بستان (۱۷/۱)، مری (۱۲/۴)، معده (۱۱/۱)، کولور کتال (۶/۷) و رحم (۴/۵)

میزان مرگومیر سالیانه ناشی از سرطان میزان مرگومیر سالیانه ناشی از سرطان مرگومیر به بروز معادل ۷۰٪ میباشد که محدوده آنها بین سرطانهای تیرویید (۱۹٪) تا سرطان کبد (۹۴٪) متغیر است (جدول ۲).

علل عمده مرگومیر در مردان سرطانهای معده، مری و ریه و در زنان مری، معده و پستان میباشد.

اشکال ۲-الف و ۲-ب، به مقایسه میزانهای بروز سرطانهای شایع در ایران و کشورهای دیگر پرداختهاند.

میزان بروز سرطان معده در مردان در ایران از متوسط جهانی بالاتر میباشد (۲۲/۱۰۰۰۰) هر چند که میزان بروز

محاسبه شده از بروز این سرطان در چین کمتر است.

همچنین میزان بروز محاسبه شده برای سرطان مری نیز بالاتر از متوسط جهانی میباشد، در عین حال باید توجه نمود که میزان بروز سرطان ریه در کشور بسیار پایین تر از متوسط جهانی است (شکل۲–الف).

با وجود ایس که میزان بروز سرطان پستان در کشور (۱۷/۱ در هر ۱۰۰۰۰۰ نفر)، ایستان در کشور (۱۷/۱ در هر ۱۰۰۰۰۰ نفر)، سرطانهای زنان در ایران قرار داده، اما ایس میزان نیز از متوسط جهانی پایین تر است و میزان نیز از متوسط جهانی پایین تر است و آمریکا بسیار پایین تر میباشد، به طور مشابه سرطان دهانه رحم یکی از پایین ترین میزانهای بروز را در دنیا تشکیل میدهد به طوری که ایس رقم از میزان بروز در کشورهای با خطر پایین چون چین، کویت و کشورهای با خطر پایین چون چین، کویت و ترکیه نیز کمتر است (شکل ۲-ب).

بحث

ثبت سرطان به ویـژه متـد جمعیتی آن نقش اصلی را در تدوین و پایش برنامههای کنترل سرطان دارد. اطلاعات مربوط به بروز و ویژگیهای سرطانها که توسط ایـن روش ارایه میگردند، نـه تنها اسـاس و شـالوده و اولویت برنامههای کنترل سرطان را مشخص مینمایند بلکه در ارزیابی این برنامهها نیـز نقش عمده دارد [۱۱].

سرطان دومین علت مرضی مرگومیر در کشور است [۳]. این امر به طور واضح در

جدول ۱- جمعیت تحت پوشش در ۵ استان مورد بررسی								
		سنى	ستان					
کل	≥ه۲	۵۵_٦٤	٤٥_٥٤	10_88	٤١٠-	سال		
7 £ 77.	۸٥٨٢٥	16731	1.5777	٣٦٥٢٨٨	107705	كرمان		
1077571	71778	71090	1.77	٧٨٣٥١٤	010279	گلستان		
175.77	AAV•9	97927	117.77	A•VV97	٦٣٤٦٨٨	مازندران		
1174.11	0.797	08198	7.677.5	0.7447	£9778V	اردبيل		
7701120	77.405	739777	٤٠٥٥٣١	٣١٠٩٠٦٩	7770989	تهران		
17198878	००७१६٣	٦٢٨٣٨٠	V97777	7.9.772	01707.0	کل جمعیت		
'/. ۲ ۲/•	7.71/0	7.77/9	7.77/2	7/.۲۲/.۲	7/17.\`	درصد از کل جمعیت ایران		
٦٠٠٥٥٤٨٨	1110007	TVE97VE	708711A	7751.715	7777020	جمعيت ايران		

ارتباط با تغییرات جدی در سبک زندگی و عوامل خطرساز بیماری در طی ۳۰ سال گذشته میباشد [۱۲]. نتایج یک مطالعه که به تازگی در منطقه گنبد در استان گلستان انجام پذیرفته نشان می دهد که بالغ بـر ۶۰٪ ساكنين منطقه دچار افزايش وزن (BMI≥25) مے باشند و حتے ۲۵٪ آنان BMI بیش از ۳۰ دارند. وجود یخچال در منزل از کمتر از ۵٪ در سال ۱۹۷۰ میلادی به بالغ بر ۹۰٪ در حال حاضر افزایش یافتهاست و بیش از ۹۰٪ مردم ساکن روسـتا و شهر به آب سالم، برق و گاز و تسهیلات مخابراتی دسترسی دارند. این امر از عواملی مى باشد كه مى تواند موجب بروز تغييرات جدی در الگوی رخداد بیماریها باشد [۱۲]. برآورد شده که سالانه بالغ بر ۳۵۰۰۰ مرگ ناشی از سرطان در کشور رخ میدهد که

ایران را بهعنوان دومین کشور پر مـرگومیـر ناشی از سرطان در منطقـه مدیترانـه شـرقی سازمان بهداشت قرار میدهد [۶]. همان طور که ذکر شد، با توجه به بـروز اسـتاندارد شـده سنی، ایران دارای رتبه ۱۳۴ و ۱۶۳ به ترتیب در زنان و مردان در دنیا میباشد.

جهت کاهش این مشکل و کنترل رخداد بیماری بهترین روش، تدوین و اجرای برنامه ملی کنترل سرطان (NCCP) میباشد. این برنامه شامل پیشگیری، تشخیص زودرس، درمان و ارایه سرویسهای توانبخشی میباشد (WHO 2002)، اما یک NCCP نیازمند سیستم مراقبت و پیشگیری دقیق میباشد که اطلاعات صحیح از بروز و عاقبت بیماری را در یک جمعیت مشخص بیان نماید. این اطلاعات تنها توسط سیستم ثبت

سرطان مبتنی بر جمعیت ارایه می گردد. اولین گزارشهای مربوط به ثبت سرطان در ایران به دهه ۷۰ و ۶۰ میلادی باز می گردنـد [۱۵–۱۳]. در سال ۱۹۶۵ دکتــر حبیبــی گزارش جامعی از بروز سرطانها در تهران را ارایه داد. پس از آن در طی تلاشی مشترک توسط انستیتو تحقیقات بهداشتی دانشگاه تهران و آژانس بین المللی تحقیقات سرطان، اولین ثبت سرطان جمعیتی کشور در شمال ايران انجام پذيرفت. منطقه تحت پوشش اين فعالیت از شهرستان اردبیل در ناحیه غربی ساحل خزر تا استان گلستان فعلی در شرق ساحل خزر بود. الگوی رخداد سرطان مری در این منطقه بسیار جالب توجه بود. به طوری که در فاصله چند صد کیلومتر بروز استاندارد شده این سرطان از میزان نسبتاً بالایی در اردبیل (۴۴/۸، ۲۴/۴ برای مردان و

^{1 -} National Cancer Control Program

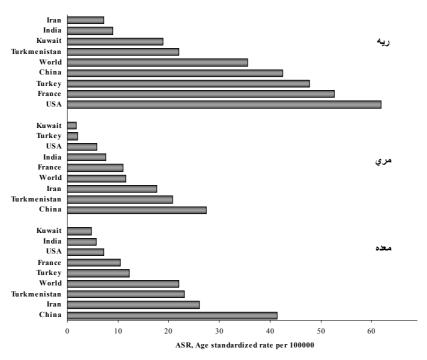
جدول ۲ – تخ	مين تعداد	مرگومير	و شيوع پنج ساله	سرطانها	در جمهور	ی اسلامی ایران	در سال ۲۰	Y•	
	مردان				زنان هر دو جنس			نس	
محل سرطان	تعداد	مر گ	شيوع ٥ ساله	تعداد	مر گ	شيوع ٥ ساله	تعداد	مرگ	شيوع ٥ ساله
Stomach	0444	٤٥٧٥	V199	720.	7.74	٣٣٣٩	٧٨٤٣	٦٦٣٨	1.077
Esophagus	4174	77489	7707	٣١٦٣	YAV•	7.77.7	٦٨٤٦	7719	٦٠٨٤
Breast				27373	Y•49	17777	27373	Y•49	17777
Colon and rectum	7.57	1777	0770	1090	٩٨٦	۳ ٩∧٦	٣٦٤١	7777	9711
Leukaemia	102.	17	١٦٢٨	17	٨٥٤	1.04	7307	3017	77./7
Bladder	17//	٨٥٥	٤٨٠٧	٤٠٦	۲٠٤	1174	7.74	1.09	٥٩٧٠
Lung	10.7	١٣٨٦	17.7	٥٠٦	٤٦٦	٤١٩	۲۰۰۸	1001	1777
Brain, nervous system	1.91	۸۷۸	1079	// 7	٦٢٣	1172	١٨٦٧	10.1	77.7
Non-Hodgkin lymphoma	١٢٢٨	۸۳۷	727.	٦٣٣	٤٣٣	1778	١٢٨١	177.	۳۷۳٤
Cervix uteri				1114	٥٨١	٣٥٠٢	1114	٥٨١	٣٥٠٢
Thyroid	٣٦٤	٧٨	18.1	V71	١٢٨	7.178	١٠٨٥	7.7	٤٣٣٥
Prostate	1.77	789	7/01				1.77	789	7/01
All sites but skin	7777	7	EAIVE	7700V	10277	01/91	٥٠٨٢٠	7000£	99970

زنان) به کمتر از نصف آن در منطقه مرکزی (گیلان) کاهش یافته (۹/۳، ۹/۳ برای مردان و زنان) و سپس به طور غیرمعمول به میزان بسیار بالایی افزایش می یابد و یکی از بالاترین میزانهای بروز سرطان مری در دنیا را آشکار می نماید (۱۶۵/۵، ۱۹۵/۳ برای مردان و زنان). این بروز بسیار بالا به ویژه در شرقی ترین ناحیه مورد بررسی یعنی

شهرستان گنبد بوده است. متأسفانه در آن زمان روشهای تشخیصی پیشرفته و دقیق چون آندوسکوپی در دسترس نبوده و مبنای مشخص تشخیص فقط معیار بالینی و رادیولوژیک بوده است. به دلیل ویژگی خاص و الگوی رخداد سرطان مطالعات بسیاری در این منطقه انجام گردید [۱۴]. در همین دوره همچنین دکتر حقیقی و همکاران نیز گزارش

ثبت سرطان مبتنی بر اطلاعات پاتولوژی مربوط به استانهای جنوب غرب کشور (استان فارس) را ارایه نمودند [۱۵].

به دلیل بروز رخدادهای اجتماعی در سال ۱۳۵۷ عملاً این فعالیتها تداوم نیافت و شاید بتوان گفت که در طی ۲۵ سال اخیر علی رغم وجود برخی گزارشهای محدود، نمی توان هیچ گونه تصویر واضحی از بروز

شکل ۱ – الف - مقایسه بروز سرطان درایران و برخی کشورها (مردان)

سرطانها که براساس ثبت جمعیتی و تعیین میزان بروز باشد در ایران دست آورد.

در حال حاضر دو سیستم ثبت جمعیتی سرطان در اردبیا و گلسستان توسط دانشگاههای علوم پزشکی مربوطه و با نظارت مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد دانشگاه علوم پزشکی تهران و آژانس بین المللی تحقیقات سرطان راهاندازی شدهاند. همچنین ثبت جمعیتی سرطان در تهران نیز توسط مرکز تحقیقات سرطان در دانشگاه علوم پزشکی تهران فعالیت مینماید.

آژانس بین المللی سرطان و نیز انستیتو ملی سرطان آمریکا توصیه می نمایند در کشورهایی که به دلیل وسعت و جمعیت بالا امکان اجرای ثبت سرطان در سطح ملی وجود ندارد، این فعالیت فقط در پارهای از مناطق که نتایج آن قابلیت تعمیم به سایر

مناطق را دارد انجام پذیرد. به طور مثال برنامه گ Surveillance, Epidemiology در آمریکا فقط برنامه گ End Results (SEER) در آمریکا فقط ۲٪ از جمعیت را در ۱۴ مرکز ثبت سرطان تحت پوشش قرار میدهد و یا در هند فقط درصدی از جمعیت تحت پوشش ثبت سرطان قرار دارد و نتایج حاصله با متدهای آماری به کل کشور تعمیم می یابد [۱۶]. ما نیز با توجه به توصیههای علمی و تجربیات نیز با توجه به توصیههای علمی و تجربیات دیگر کشورها این مطالعه را در حداقل ۲۲٪ دیگر کشورها این مطالعه را در حداقل ۲۲٪ از جمعیت کشور انجام داده و با استفاده از روشهای آماری نتایج را در سطح ملی محاسبه نموده ایم.

البته باید توجه نمود که برخی مشکلات نیز در زمینه ثبت جمعیت سرطان در کشور وجود دارد.

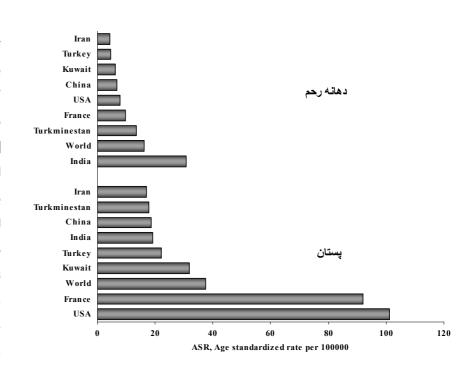
توزیع نامتوازن امکانات تشخیصی و درمانی که می تواند منجر به تخمین ناکافی

موارد وقوع سرطان در یک منطقه شود و از سوی دیگر نبود مراکز پاتولوژی در کلیه مناطق کشور می تواند اعتبار دادهها را مورد سؤال قرار داده و نیز طبقه بندی دقیق مکان تومورها (به طور مثال بخش تحتانی مری و معده) و تمایز بین تومورهای اولیه و ثانویه را مشکل نماید. آموزش و کمبود افراد متبحر در این امر نیز مشکل دیگری است که می تواند بر میزان اعتبار و جامعیت گردآوری دادهها تأثیر بگذارد.

نتایج مطالعه حاضر نشان می دهد که ایران با میزان بروز سالیانه ۹۳/۱ و ۱۱۶/۸ برای مردان و زنان، یکی از پایین ترین میزان های بروز سرطان در دنیا را دارا می باشد.

بالا بودن میزانهای بروز سرطانهای دستگاه گوارش به ویژه دستگاه گوارش فوقانی از یافتههای مهم این مطالعه میباشد.

شکل ۱ – ب - مقایسه بروز سرطان درایران و برخی کشورها (زنان)

در حالی که بالغ بر ۳۸٪ موارد تومورهای یافتشده ناشی از دستگاه گوارش میباشد، این میزان در آمریکا فقط حدود ۲۰٪ موارد را تشکیل میدهد [۱۷]. نتایج مطالعه حاضر نشان میدهد که در طی ۳۰ سال اخیر میزان بروز سرطان مری به طور جدی کاهش یافتهاست در حالی که میزان بروز سرطان معده تا ۲ برابر افزایش یافتهاست[۴، ۵] (از معده تا ۲ برابر افزایش یافتهاست[۴، ۵] (از

کاهش میزان بروز سرطان مری (نـوع اسکواموس) مطابق یافتههای دیگر کـشورها میباشد [۱۹، ۱۹] هر چند که هنـوز سـرطان اسکواموس نوع اصلی بروز سرطان مـری در کشور است [۲۰،۴].

کاهش بروز این نوع سرطان می تواند در ارتباط با ارتقای سطح اقتصادی و اجتماعی، بهداشت شخصی و تغذیه بهتر و نیز تغییر در دیگر عوامل خطرساز آن باشد [۱۲، ۱۲].

افزایش میزان بروز سرطان معده در طی سالیان اخیر یک چالش مهم بهداشتی در کشور را به وجود آورده است. نتایج یک بررسی در استان اردبیل که یکی از نقاط با بروز بالای سرطان معده میباشد، نشان میدهد که سرطان کاردیا شایع ترین محل در گیری میباشد[۲۲]. هرچند که در تهران هنوز سرطان نواحی غیر کاردیا شایع ترین نوع سرطان را تشکیل میدهد که این یافته متایج ارایه شده از کشورهای توسعهیافته میباشد [۵].

عدم وجود امکانات تشخیصی دقیق در مطالعات ۳۰ سال گذشته و خطای طبقهبندی تومورها شاید یکی از علل این امر باشد [۲۰].

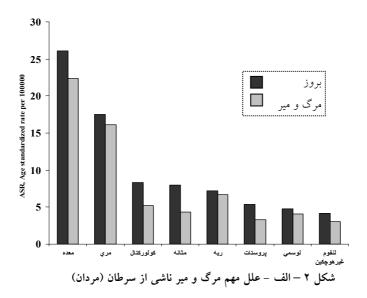
آلودگی به هلیکوباکترپیلوری در ایران بسیار شایع است. به طوری که مطالعهای در اردبیل نشان میدهد که تا ۹۰٪ بالغین بالای

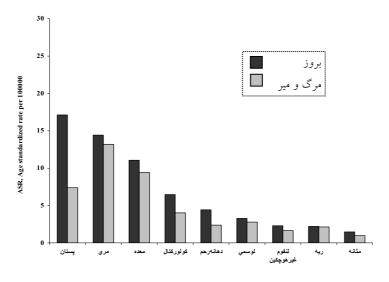
۴۰ سال دچار آلودگی به این باکتری براساس تشخیص پاتولوژی میباشند [۲۳]. همچنین بالای ۹۰٪ مردم ساکن در مناطق مرکزی کشور با سن بالای ۳۵ سال از لحاظ سرولوژی برای این آلودگی مثبت میباشند [۲۴]. آلودگی به این نوع باکتری یک نقش اصلی در بروز سرطان معده دارد. هر چند که باید به افزایش مراکز آندوسکوپی کشور و باید به افزایش مراکز آندوسکوپی کشور و مورد و بالتبع افزایش موارد تشخیصی توجه نمود. مطالعات دیگری برای تعیین عوامل نمود. مطالعات دیگری برای تعیین عوامل خطرساز این بیماری به ویژه نوع کاردیای آن ضروری به نظر میرسد که برخی از آنها در طال اجرا هستند [۲۹–۲۵].

میزان بروز پایین سرطان ریه و پروستات در کشور یک یافته متضاد دیگر با آمارهای کشورهای توسعه یافته می باشد که این نوع سرطان در آن کشورها از بروز بسیار بالاتری برخودار است [۳۰]. ایران هیچ گونه برنامه ملی غربالگری سرطان پروستات را طراحی و اجرا ننموده و شاید یکی از علل بروز پایین تر این بیماری ناشی از این مورد باشد.

میزان بروز پایین سرطان ریه نمی تواند ناشی از میزان پایین استعمال دخانیات باشد چرا که میزان اسعمال دخانیات در افراد بالای ۱۵ سال، ۱۲/۹٪ برآورد شده است [۳۱]. کم شماری و مشکلات تشخیصی بافتی و نمونه برداری از ریه و عدم نگهداری گزارشات تشخیصی در مراکز رادیولوژی شاید از علل این بروز پایین باشد.

نتایج این مطالعه نشان میدهد که میزان بروز سرطان دهانه رحم در ایران بسیار پایین است [۴] (حتی در بین کشورهای در حال توسعه).

شکل ۲ – ψ – علل مهم مرگ و میر ناشی از سرطان (زنان)

شاید بتوان اعتقادات و باورهای مذهبی مردم و دوری از عوامل خطرساز این بیماری را به نوعی علت این میزان بروز پایین عنوان نمود.

بالاتر بودن میزان بقای پنج ساله زنان در مقایسه با مردان میتواند در ارتباط با

سیستمهای مراقبت بهداشتی به ویژه در مورد سرطان پستان باشد.

به نظر می رسد که جهت کنترل سرطان ها و تدوین و اجرای برنامه ملی پیشگیری و کنترل سرطان اجرای سیستم ثبت مبتنی بر جمعیت سرطان در درصدی از

جمعیت کشور بسیار ضروری بوده و لازم است تا با همکاری کلیه دستاندرکاران، این سیستم هرچه سریع تر طراحی و به مرحله اجرا درآید.

- 1. Lopez AD, Murray CC. The global burden of disease, 1990-2020. Nat Med 1998; 4: 1241-3.
- 2. Statistical Center of Iran. Iran National Census. 1977. Tehran, Statistical Center of Iran.
- 3. Naghavi M. Death report from 10 provinces in Iran. Tehran, Ministry of Health 2000.
- 4. Sadjadi A, Malekzadeh R, Derakhshan MH, et al. Cancer occurrence in Ardabil: results of a population-based cancer registry from Iran. Int J Cancer 2003; 107: 113-8.
- 5. Mohagheghi MA, Mosavi-Jarrahi A. The 3rd annual report of Tehran Metropolitan Area Cancer Registry. Tehran, Cancer Institue Research Center. The Cancer Institute Research Center Publicaion 2002.
- 6. Ferlay J, Bray F, Pisani P, Parkin DM. GLOBOCAN 2002: Cancer Incidence, Mortality and Prevalence Worldwide. IARC CancerBase No. 5, Lyon, France: IARCPress, 2004.
- 7. United Nations. (2003). World population prospects. The 2002 Revision. Population database. Available at http://esa.un.org/unpp/.
- 8. Pisani P, Parkin DM, Bray F, et al. Estimates of the worldwide mortality from twenty-five cancers in 1990. Int J Cancer 1999; 83: 18-29.
- 9. Pisani P, Bray F, Parkin DM. Estimates of the worldwide prevalence of cancer for twenty-five sites in the adult population. Int J Cancer 2002; 97: 72-81.
- 10. Sankaranarayanan R, Black RJ, Parkin DM, eds. Cancer Survival in Developing Countries, IARC Scientific Publications. No 145. Lyon: IARC 1999.
- 11. Jensen OM, Prkin DM, Maclennan R, eds: CANCER REGISTRATION PRINCIPLES AND METHODS. Lyon: International Agency for Research on Cancer, 1991.
- 12. Pourshams A, Saadatian-Elahi M, Nouraie M. Golestan cohort study of oesophageal cancer: feasibility and first results. Br J Cancer 2005; 92(1): 176-81.
- 13. Habibi A. CANCER IN IRAN: A survey of the most common cancer. J Natl Cancer Inst 1965; 34: 553-69.
- 14. Mahboubi E, Kmet J, Cook PJ, et al. Oesophageal cancer studies in the Caspian Littoral of Iran: the Caspian cancer registry. Br J Cancer 1973; 28: 197-214.
- 15. Haghighi P, Nabizadeh I, Asvadi S, et al. Cancer in Southern Iran. Cancer 1971; 27: 965-977.
- 16. Ferlay J, Bray F, Pisani P, Parkin DM. GLOBOCAN 2000: Cancer Incidence, Mortality and Prevalence Worldwide. IARC CancerBase No.5, Lyon, France: IARCPress, 2001.
- 17. Jemal A, Murray T, Samuels A, et al. Cancer statistics. CA Cancer J Clin 2003; 53: 5-26.

- 18. Parkin DM, Bray FI, Devesa SS. Cancer burden in the year 2000, The global picture. Eur J Cancer 2001; 2001 (Suppl) 37; 8: S4-66.
- 19. Brown LM, Devesa SS. Epidemiologic trends in esophageal and gastric cancer in the United States. Surg Oncol Clin N Am 2002; 11: 235-56.
- 20. Islami F, Kamangar F, Aghcheli K, et al. Epidemiologic features of upper gastrointestinal tract cancers in Northeastern Iran. Br J Cancer 2004; 90: 1402-6.
- 21. Malekzadeh R, Mohamadnejad M, Merat S, et al. Obesity pandemic: an Iranian perspective Arch Iranian Med 2005; 8(1): 1-7.
- 22. Derakhshan MH, Yazdanbod A, Sadjadi A. High incidence of adenocarcinoma arising from the right side of the gastric cardia in NW Iran. GUT 2004; 53: 1262-1266.
- 23. Malekzadeh R, Sotoudeh M, Derakhshan MH, et al. Prevalence of gastric precancerous lesions in Ardabil, a high incidence province for gastric adenocarcinoma in the northwest of Iran. J Clin Pathol 2004; 57: 37-42.
- 24. Massarrat S, Saberi-Firoozi M, Soleimani A, et al. Peptic ulcer disease, irritable bowel syndrome and constipation in two populations in Iran. Eur J Gastroenterol Hepatol 1995; 7: 427-33.
- 25. Kamangar F, Strickland PT, Pourshams A, et al. High exposure to polycyclic aromatic hydrocarbons may contribute to high risk of esophageal cancer in northeastern Iran. Anticancer Res 2005; 25(1B): 425-8.
- 26. Yazdanbod A, Nasseri-Moghaddam S, Malekzadeh R. Upper gastrointestinal cancer in Ardabil, North-West of Iran: a review. Arch Iranian Med 2004; 7(3): 173-177.
- 27. Farhadi M, Tahmasebi Z, Merat S, et al. Human papillomavirus in squamous cell carcinoma of esophagus in a high-risk population. World J Gastroenterol 2005; 11(8):1200-3.
- 28. Sepehr A, Kamangar F, Abnet CC, et al. Genetic polymorphisms in three Iranian populations with different risks of esophageal cancer, an ecologic comparison. Cancer Lett 2004; 213(2): 195-202.
- 29. Nouarie M, Pourshams A, Kamangar F, et al. Ecologic study of serum selenium and upper gastrointestinal cancers in Iran. World J Gastroenterol 2004; 10(17): 2544-6.
- 30. Verdecchia A, Micheli A, Colonna M, et al. A comparative analysis of cancer prevalence in cancer registry areas of France, Italy and Spain. Ann Oncol 2002; 13: 1128-39.
- 31. Noorbala A, Mohammad K. Iran National Health Survey. Tehran, Ministry of Health 1999.

